

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ
ΤΩΝ
ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

1842

Δεκατετράστιχον

Ὑπηρέτης τῶν Μουσῶν καὶ φρουρὸς τοῦ Ἑλικῶνος,
σᾶς ἀνοίγω, σᾶς σφαλνῶ τὸν ναὸν τῆς Ἀρμονίας.
Προαγγέλλ' ἔπου φανῶ ᾠσματα καὶ μελωδίας,
πρόγραμμα καὶ τύπος ζῶν τοῦ θεατρικοῦ ἀγῶνος.

Ὅταν ἄλλ' ὑπηρετοῦν διὰ πλοῦτη καὶ ἀξίας
καὶ τὸ πνεῦμ' ἀκολουθοῦν τοῦ δοξομανοῦς αἰῶνος,
εἶν' ὀλίγοι ὥς ἐμέ, ἂν δὲν εἶμαι ἴσως μόνος,
ποῦ ἄκόμ' ὑπηρετῶ Μελπομένης καὶ Θαλείας.

Καὶ ἡξεύρετε κανὼν καὶ ἀξίωμα πῶς εἶναι
νὰ λιμοκτονοῦν παντοῦ τῶν Μουσῶν οἱ ὑπηρέται.
Ἄποιος, πικρὰ τροφή εἶν' αἰ δάφναι κ' αἰ μυρσίνας.

Οἱ Κλεάνθαι φρεαντλοῦν κ' εἶν' οἱ Ὅμηροι ἐπαῖται,
κ' οἱ Βιργίλιοι δὲν ζοῦν εἰμὴ ἔπου ζοῦν Μαικῆναι.
Τοῦ κλητῆρος τῶν Μουσῶν καὶ σεῖς γίνετ' εὐεργέται.

